

CRONICI BOSTONIENE

de Leonard Oprea

CÎND EXISTĂ SMERENIA

Smerenia nu există în sfera existenței mundane.

Smerenia nu, nu este evlavie, cucernicie, cuvioșie, pioșenie (în dicționare și laice și bisericești, fiecare dintre acestea mai sus numite este pe rînd identificată cu celelalte trei ...). **Smerenia este Chenoză** (*din grecescul kenosis = deșertare, golire; deci asumarea stării de om în ascultare de Dumnezeu Tatăl, de către Domnul Iisus Christos Insuși, stare care trebuie să fie și este o condiție sine qua non a Credinței creștine*). Iar Chenoză întru adevărul ei a fost săvîrșită și împlinită *doar și numai doar* de Domnul Iisus Christos.

Zguduitoare descrie o aflăm în misterele nopții din grădina cu măslini, de la poalele Muntelui Eleonului, Grădina Ghetsimani. Paradigmatic explicată este în Rugăciunea Lui Iisus, Capitolul 17 al Evangheliei după Ioan, capitol pe care îl consider *chintesența metafizică a Credinței creștine*. Inșă, pentru fiecare dintre noi - ucenici întru Credință - în

Predica de pe Munte, Domnul Iisus Christos definește Smerenia în Fericire a 9-a: *“Ferice va fi de voi cînd, din cauza Mea, oamenii vă vor insulta, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră !”* (Matei 5/3-11)

Prin urmare, așa cum este percepută în sfera existenței mundane, adică definită precum atitudine umilă, supusă, respectuoasă, sau comportare modestă, plină de bună-cuviință (vezi dicționarele laice) –
- Smerenia nu există.

“...săgetată din

granit catedrala se

roagă mut; plouă ...”

(Din volumul “Theophil Magus – Confesiuni 2004-2006 //

Editura “Universal Dalsi”, București, 2007)